

EURIPIDIS *MEDEAE*

ANTHOLOGIA

ad graecam linguam exercendam

a magistris

M.Cantero, M. Haro, J. Hernández, C. Morales, J. Urrea, M. Valverde

collecta

M. Valviridis edidit

Murciae anno MMVI

ΠΡΟΛΟΓΟ (1-130)

Escena ante el palacio

- *La nodriza explica la disensión entre Medea y Jasón* (vv. 14-26, 46-48).

ΤΡΟΦΟΣ

ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῆ. 15

νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοῦς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾶ χθονός.

Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη 20
βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.

κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, 25
ἐπεὶ πρὸς ἄνδρὸς ἦσθετ' ἠδίκημένη. [...]

(Los niños entran en escena)

ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι 46
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

- *La nodriza y el pedagogo dialogan sobre el desamparo de los niños* (vv. 82-86).

ΤΡΟΦΟΣ

ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὄλοιτο μὲν μή· δεσπότης γὰρ ἐστ' ἐμός· 82
ἀτὰρ κακός γ' ὢν ἐς φίλους ἀλίσκεται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γινώσκεις τόδε, 85
ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ;

ΠΑΡΟΔΟ (131-213)

ΕΠΙΣΟΔΙΟ 1° (214-409)

- *Medea denuncia la desigualdad que sufre la mujer* (vv. 230-37, 247-56).

ΜΗΔΕΙΑ

πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει 230
γυναϊκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·

ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῆ
πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
κάν τῶδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235

ἢ χρηστόν· οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
γυναιξὶν οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν. [...]
ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν. 247

λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί,
 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα 250
 στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἄπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κάμ' ἦκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἦδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὔσ' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη.

- *Diálogo entre Creonte y Medea* (vv. 269-76, 326-30, 339-40, 348, 355-56).

ΧΟΡΟΣ

ὄρῳ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἄνακτα γῆς,
 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. 270

ΚΡΕΩΝ

σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
 καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
 τοῦδ' εἰμί, κούκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
 πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω. [...]

ΜΗΔΕΙΑ

ἀλλ' ἐξελαῖς με κούδεν αἰδέση λιτάς; 326
 Κρ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.
 Μη. ὦ πατρίς, ὡς σου κάρτα νῦν μνεῖαν ἔχω.
 Κρ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πολὺ.
 Μη. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα. [...] 330
 Κρ. τί δ' αὖ βιάζει κούκ ἀπαλλάσση χθονός;
 Μη. μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν. [...] 340
 Κρ. ἦκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφου τυραννικόν. [...] 348
 νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν· 355
 οὐ γὰρ τι δράσεις δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

- *Medea medita su terribile venganza* (vv. 376-77, 386-403).

ΜΗΔΕΙΑ

πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς, 376
 οὐκ οἶδ' ὁποῖα πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι. [...]
 καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις; 386
 τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
 ξένος παρασχὼν ρύσεται τοῦμὸν δέμας;
 οὐκ ἔστι· μείνας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
 ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῆ, 390
 δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
 ἦν δ' ἐξελαύνη ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
 αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεί μέλλω θανεῖν,

κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν. οὐ γὰρ, μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην, Ἐκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς, χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ. πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους, πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός. ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι, Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη ἔρπ' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγῶν εὐψυχίας.	395 400 403
ESTÁSIMO 1º (410-445)	
EPISODIO 2º (446-626)	
- <i>Medea reprocha a Jasón su desvergüenza</i> (vv. 446-47, 465-77, 483-85, 509-13, 520-21)	
ΙΑΣΩΝ	
οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν. [...]	446
ΜΗΔΕΙΑ	
ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἶπεῖν ἔχω γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν· ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες ἔχθιστος γεγώς θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει; οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία, φίλους κακῶς δρᾶσαντ' ἐναντίον βλέπειν, ἀλλ' ἢ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν, ἀναΐδει. εὖ δ' ἐποίησας μολῶν· ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι ψυχὴν κακῶς σὲ καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων. ἐκ τῶν δὲ πρῶτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν· ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι ταῦτὸν συνεισέβησαν Ἀργῶν σκάφος. [...] αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα· [...] τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ, εἰ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη, φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνους· [...]	465 470 475 483 485 510 513
ΧΟΡΟΣ	
δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει, ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.	520

- *Medea rechaza la ayuda de Jasón* (vv. 618-622)

ΜΗΔΕΙΑ

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.

ΙΑΣΩΝ

ἀλλ' οὔν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι
ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰ γάθ', ἀλλ' αὐθαδία
φίλους ἀπωθῆ· τοιγὰρ ἀλγυνῆ πλέον.

ESTÁSIMO 2° (627-662)

EPISODIO 3° (663-823)

- *Egeo promete acoger a Medea en Atenas* (vv. 689-95, 704-08, 723-24).

ΑΙΓΕΥΣ

τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὄδε;

ΜΗΔΕΙΑ

Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις. 690

Αι. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.

Μη. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.

Αι. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Μη. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.

Αι. ἦ που τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; [...] 695

Μη. ὄλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.

Αι. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705

Μη. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.

Αι. ἐᾷ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.

Μη. λόγῳ μὲν οὐχί. καρτερεῖν δὲ βούλεται. [...] 708

Αι. οὔτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα, 723

πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὢν.

- *Medea revela sus planes criminales* (vv. 764-67, 772-77, 792-96, 798-802, 816, 818)

ΜΗΔΕΙΑ

ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι, 765

γενησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·

νῦν ἐλπίς ἐχθροῦς τοὺς ἐμοὺς τείσειν δίκην. [...] 772

ἤδη δὲ πάντα τὰ μὰ σοὶ βουλευμένα

λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.

πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσωνα 775

ἐς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.

μολόντι δ' αὐτῶ μαλθακοὺς λέξω λόγους, 777

ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει·

[...] τέκνα γὰρ κατακτενῶ 792

τὰ μ' οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·

δόμον τε πάντα συγγέασ' Ἰάσονος ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον φεύγουσα καὶ τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον. [...]	795
ἴτω τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφή κακῶν. ἡμάρτανον τόθ' ἠνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρώιους, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις πεισθεῖσ', ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τείσει δίκην. [...]	798 800
ΧΟΡΟΣ	
ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γυναί; [...]	816
σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.	818
ESTÁSIMO 3º (824-865)	
EPISODIO 4º (866-975)	
- <i>Medea finge ante Jasón y éste alaba su cambio de actitud</i> (vv. 872-79, 908, 911-19)	
ΜΗΔΕΙΑ	
ἐγὼ δ' ἔμαντῆ διὰ λόγων ἀφικόμην κάλοιδόρησα· Σχετλία, τί μαίνομαι καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευούσιν εὔ, ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα, γήμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς; [...]	872 875 879
ΙΑΣΩΝ	
αἰνῶ, γυναί, τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι· [...]	908
ἀλλ' ἐς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κέαρ, ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ, βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος. ὑμῖν δέ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατήρ πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι. ἀλλ' ἀυξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἔστιν εὐμένης.	911 915 919
- <i>Medea envía a sus hijos con regalos para la princesa</i> (vv. 964-65, 969-72)	
ΜΗΔΕΙΑ	
[...] πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος· χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς. [...]	965
ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντες πλουσίους δόμους πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότην δ' ἐμήν, ἰκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,	970

κόσμον διδόντες·

ESTÁSIMO 4° (976-1001)

EPISODIO 5° (1002-1250)

- *Entre dudas Medea se despide de sus hijos* (vv. 1012, 1018-24, 1032-45, 1071-2, 1076-80)

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

τί δαὶ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς; [...] 1012
 κούφως φέρειν χρῆ ἠνθητὸν ὄντα συμφοράς. 1018

ΜΗΔΕΙΑ

δράσω τάδ'· ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω
 καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρῆ καθ' ἡμέραν. 1020
 ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
 καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
 οἰκήσεται αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγᾶς. [...] 1024
 ἦ μὴν ποθ' ἢ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας 1032
 πολλὰς ἐν ὑμῖν· [...] 1033
 [...] νῦν δ' ὄλωλε δὴ 1035
 γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη
 λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί·
 ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
 ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
 φεῦ φεῦ τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040
 τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
 γυναικες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευματα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς. [...] 1045
 ὦ φιλότατη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι στόμα 1071
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων. [...] 1076
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἶμι προσβλέπειν
 οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,
 θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

- *El mensajero anuncia la muerte de la princesa y de Creonte* (vv. 1122, 1125-29)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μήδεια, φεῦγε φεῦγε. [...] 1122
 ὄλωλεν ἢ τύραννος ἀρτίως κόρη 1125
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὑπο.

ΜΗΔΕΙΑ

κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις

- τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἑμοῖς ἔσση.
 ΑΓΓΕΛΟΣ
 τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνη, γύναι; 1129
- *El mensajero narra la muerte de la princesa* (vv. 1177-80, 1185-95, 1204-10)
 ΑΓΓΕΛΟΣ
 [...] εὐθύς δ' ἢ μὲν ἐς πατρὸς δόμους 1177
 ὤρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσουσα νύμφης συμφορὰν· ἅπανα δὲ
 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δραμήμασιν. [...] 1180
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο· 1185
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστὸν ἴει νᾶμα παμφάγου πυρός,
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων πυρουμένη, 1190
 σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσοῦς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως ἐλάμπετο.
 πίτνει δ' ἐς οὕδας συμφορᾶ νικωμένη. [...] 1195
 πατήρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῶ.
 ὦμωξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας χέρας
 κυνεῖ προσαυδῶν τοιάδ'· “ ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὄρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον.” 1210
- *El mensajero y el coro reflexionan sobre la desgracia sucedida* (vv. 1228-35)
 ΑΓΓΕΛΟΣ
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνήρ· 1228
 ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος, εὐτυχέστερος
 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὐ. 1230
- ΧΟΡΟΣ
 ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ
 κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
 ὦ τλήμον, ὥς σου συμφορὰς οἰκτίρομεν,
 κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἴδου δόμους
 οἴχη γάμων ἑκατι τῶν Ἰάσονος. 1235

ESTÁSIMO 5° (1251-1292)

ÉXODO (1293-1419)

- *Jasón conoce la muerte de sus hijos e intercambia reproches con Medea*
(vv. 1313-15, 1317-1340, 1354-55, 1361, 1363-68)

ΧΟΡΟΣ

πίυλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψη φόνον. 1313

ΙΑΣΩΝ

χαλᾶτε κληϊδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι,
ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν. [...] 1315

ΜΗΔΕΙΑ

τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πίυλας, 1317

νεκρούς ἐρευνῶν κάμῃ τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
λέγ', εἴ τι βούλη, χειρὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτέ· 1320
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατήρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.

ΙΑΣΩΝ

ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
ἦτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1325
ἔτλης τεκοῦσα κᾶμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας.

καὶ ταῦτα δράσασ' ἥλιόν τε προσβλέπεις
καὶ γαῖαν, ἔργον τλαῖσα δυσσεβέστατον;
ὄλοι'. ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε οὐ φρονῶν,
ὄτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονός 1330

Ἑλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο.
τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκησαν θεοί·
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον
τὸ καλλίπρωρον εἰσεβῆς Ἀργούς σκάφος. 1335

ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῶδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
οὐκ ἔστιν ἦτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνίς γυνή
ἔτλη ποτε. [...] 1340

ΜΗΔΕΙΑ

σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη
τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοῖ· [...] 1355

ΙΑΣΩΝ

καυτή γε λυπῆ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ. [...] 1361

ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε. 1363

Μη. ὦ παῖδες, ὡς ὄλεσθε πατρώια νόσφ.

Ια. οὐ τοίνυν ἡμῆ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν. 1365

Μη. ἀλλ' ὕβρις, οἷ τε σοὶ νεοδμητες γάμοι.

Ια. λέχους σφε κηξίωσας οὔνεκα κτανεῖν;

Μη. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς; 1368

- *Destino final de Medea y Jasón* (vv. 1384-88).

ΜΗΔΕΙΑ

αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἑρεχθέως, Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος.	1385
σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανῆ κακὸς κακῶς, Ἄργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος, πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.	1388

* * * * *

M E L I C A

Extra finem et modum et causam et ordinem

ΧΟΡΟΣ (vv. 410-413)

ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί,
καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται·
ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί, θεῶν δ'
οὐκέτι πίστις ἄραρε.

ΧΟΡΟΣ (vv. 627-631)

ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.

ΧΟΡΟΣ (vv. 1415-1419)

πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινοῦσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκίμων πόρον ἠῦρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.